

Compoziție pentru două voci

Anisoara Iordache

1:odaia dinspre stradă,
leagăn al cuvintelor frumoase
pictate pe prosoape
de borangic.-

sanctuarul copilăriei

2:abia se mai vede
prin furtunile de nisip;
depărtatele chemări
ale buciului

deschid ferestrele unui vis:

1: razele de soare
mângâie inima,
ca o speranță.

2

1: sunetul,
aproape gol,
desprins din tășurile limbii,
străpunge
respirația zilei,
2: adăugându-i o nouă răutate.

legați de catarg
brațele fiilor voștri!-
sare pe rană-i
ispitirea abisului...

1:nufărul
ascunde-ntre petale
cerul.

3

1:libațiile
vechilor graiuri,
revărsări sunt
pe invelișul sonor
al iubirii-

2:pârtia din fulgere
desfășoară
perspectiva unor
vaste proiecte
de viață.

1: după-amiază,

în tandrețea și parfumul
vinurilor domnești...

4

1: inițiale
rătăcite-n zborul fonemelor
scriere cuneiformă
tălmăcită de palma
unui copil și

2:acea ușoară
strângere de mână-
o adiere,
prin respirația
vocalelor...

1: îmi aduc aminte de
plimbările noastre
risipite
printre valuri.

5

1: împrejmuite de ecoul
catismelor,
bătăile inimii
scăldate-n
apa vie a cuvântului

2:neîntinat de viclenie...
urcând spre
izvoarele versului-
ospăț al clipei,
împresurat de lumină

1: și copleșit
de bucuria recitării
poemului.

6

1: rădăcinile nealtoite-n gândul bun
blochează voința;
mâna unui prieten,
ca o ancoră,
readuce echilibrul;

2:asemenea
Celui
care tămăduiește cu
rănile sale
rănile altora...

POEZII ONLINE

1:împrospătată,
mlădiță de vie
dă bune roade